

1A

27525

Hind

5 markka

N
1921

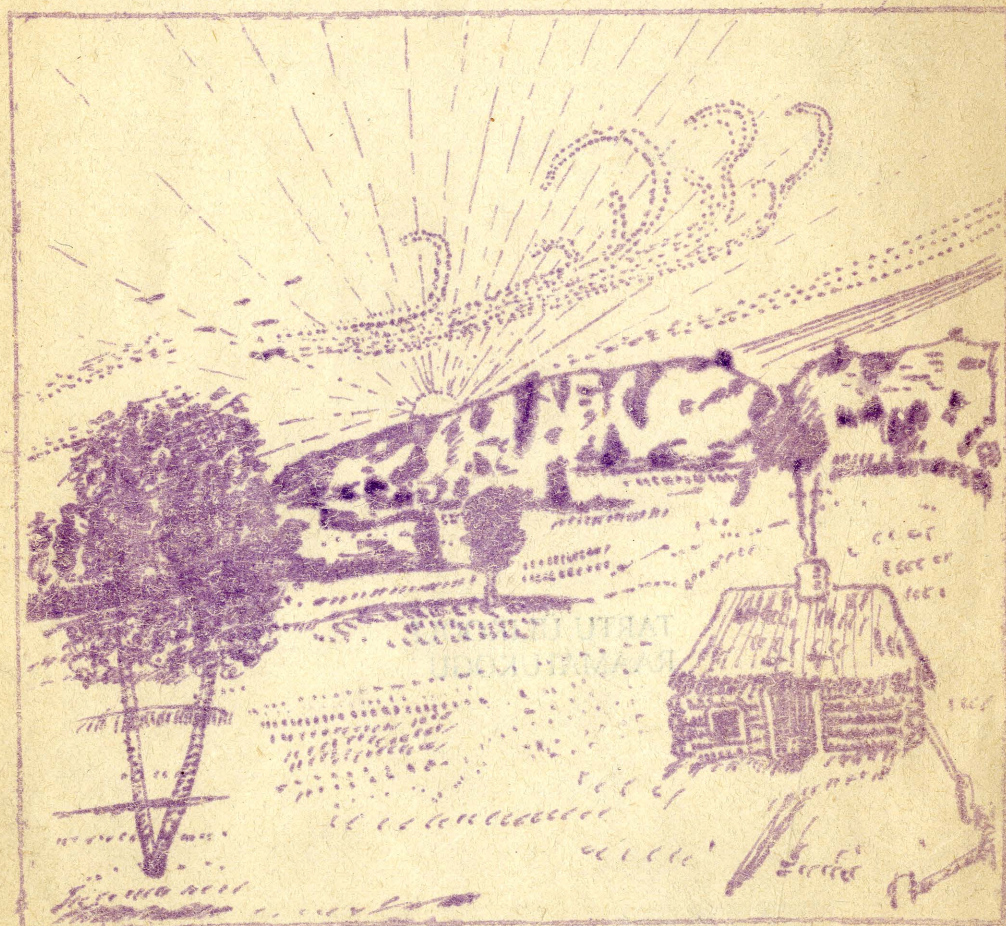
ARKVEL

1921 a.

JUMB JAAKKI.

VEEBRIAR

1

RA-112994

TARTU ÜIKOOLI
RAAMATUKOGU

Arwate.

Hõin terve ilm on alnud ükskord armu,
Nagu taimene mis on maa sees tõrjaval.
Nü on ka see leht „Arwate”,
Täi tühjeb illes uue arwate.
Leht on küll wäl noor ja uus,
Algusut kogu tühma sees.
Sees on ilusad romaanid,
Milles osa mängwad anid.
Nahjasid ka pole wähe,
Terve päewaga saad nad pähe.
Peale selle nahjapildid,
Milles osa mängwad iildid...
Kõiki tühjaid sin lugida ei jõua,
Ist see tühjus liiga kaua.
Arwate wast seda kiitens,
Ehk ka jälle ajawütkes.
Õige otsuse saate siis,
Ida astate „Arwate” mis maksab ilus.
Ta ilmub ainult ükskord uuest,

Aine sees on alati uus.

Lehte peate lugema siis,

Ilui teil on kurwatooniline wiis.

Muide naer läib iile jõu,

Naurate nii, nagu müüritab rõõu.

"Tunne-P"

Släpikhuri saladus.

I. Saladusline auto.

Ühel suwisel päawal, umbes kuspäewa ajal oli Släpik-
maakonnas, -kellis-, iile talu lähedal üht autot
näha. Auto oli wist mõne wigastuse pärast seisma
pidanud jääma, mida ka autojuht parandas.
Autol ei olnud midagi muud isäralisem kui, et
autol ilusa, päikese-paistelise ilmaga tästi tausta
üles oli tästetud ja, et peale autojuhi midagi
elusat autos ei olnud, waid reisijate istikohal
üks väike käsikukkur lamas. Autot waatas
üks külapoiss ammuuli suuga. Homaga kuulis
ta umalt, mööda maantud, rutulisi sammusid ja

nägi kaht must lähemale jooksmat. Hõlmed, püüd-
sid nähtawasti auto juure jõuda. Sel silmapil-
gul hakkas auto põksima ja liixuma. Jookswad
mehed waatasid praegu ahastawalt ja jookse-
rutem. Äkki kõlas sülmiline pöörin ja auto ka-
dus talmu-pilwuse järgilt kiirendades süitu.
Suhed jäid siisma, kaskelt hingeldades ja
üks neist wandus wene kauli. "Tent wõtku! Jast
nina alt!" "Tarusis enne teada saada, kask
on just see auto ja siis tiguwust alates,
waatas teine ja märkas külapoissi. "Küla-
poiss," algas ta tuntawa wene rõhuga, "kas nä-
gid, mis oli autos?" — "Mägin küll, inimesi
ei olnud, ainult üks väike käsikukkur oli!"
Waatas poiss. "A-a! Aga missugune selle auto
juht wäljanägi?" — "Tal olid talmu-pilwid nää-
us ja ta ei lubanud mul waadata, waid
käratas paar korda mu peale. Ta kõrwale, ist-
pingil oli nahkne uwaluri tupe, mulles midagi
ja wälja paistis." — "Publi!" ütles wäinas, kuna

ta suurega paigutähendavate pilkude vahel ja pausile juatiraha andis, "Kas lähem tule on?" - "Süst paar wasta müüda maanteed!" Wastas pois. Wärske haanad ruttu edasi minema, teineteisega wenevuli wäikeses. Korraga muusid nad mootori põinat ja wärske waadates nägid nad üht kihutawat mootor-ratrat.

II. Harpin ja Pistolet

Rõõmuläige säras wärske silmis, kes poisiga iäris ja kuida teine "Pistoleet" nimetas. Mootorirattas jäid sel silmapilgul wärske kohale, kuid kaugele mitte, sest ohus wärske tugev "Pistoleet" ripp ja mis ühe mootoriga kumari limb on. Tume mees kuida "Pistoleet" "Harpin" nimetas tassis sõitwa muhe päässe, maanteed kõrgale ja Pistolet pani mootori käigu sinni ning tähtis ta ules. "Wast matume ka rahkusi!" Uude Pistolet Harpinile, kes ka juba tagasi tuli. Pistolet istus juhi kohale, Harpin tema taha ja wästi säras motorirattas auto

jälgi rööda edasi. Paari tummuse kihuta mise järel mõneks äkki Pistolet, et auto jäljoi maanteed kadusid ja kõrsaldane tihedasse lepitikku wiisid. "Tant tiab, mis see on?" Kirus Pistolet wene kuli ja pratas mootori. Hui nad müid. röödelt üksteise otsa, wärskeid, muusid nad wärske inimese sigamist.

III. Mis autojuhid näkis.

Mõlemad muhed rattasid häale peale ligemale, kuid wärske oli tihed ja midagit näha ei olnud. Äkki kumistas Harpin millegi peale ja kukkus maha. Wärske sellega nägi ta ühte autojuhit rietes skwat meest, millel nägu, rind ning käed werisesid alla. Pööras ühe näo wärske ningi trawa ajaga löödud haaw. "On teil silin, et ta ei surra!" Kihutis Pistolet ja jaanis mootori juure, milles oli ühe koike iägi ajadega ja wärskepuuuga. Wärske wätis ta kätte ja jooksis tagasi. Nad andid haawatule wiirid ja röödasid sellega to

nägu. See wärskeandus autokult. Ta katses
seda teinud, kuidas ta ei läinud tal randa.
suis wõis ta rääkima: „Mulle tungisid
siin umbes viis sēdurüüles isikut kallale
ja üks lõi mulle mõõgaga näkku, kui
ma nende käsu ei täitnud. – Siin ma ei
iäanud ja remoluri järele haaramin.
Ühed tassid muu siia ja teised sõtsid au-
toga järele. Mis mul ja auto peal oli, rān-
ud kad rān ära. „Waadake...“ ühes haawates
ja lükkas wāhe arsi laiali ja mõlemad –
Karpin ja Pistalet nägusid autos, mis kütili
oli. „Aga mis praagi,“ siin muutus rääkija hā-
māks: „nad wāsid kāmānuri ära, mis tōi-
tā. Tähtsuseta on, aga..., ma ei tahi māl-
tā, mis ta isaldab...“ See sate muu-
tā, kui ta mulle kätte tōste. Siin läbi
Karpin on rāha tōst, mida mēda wōi-
lid kōginud. Ilge aini mēd, mōnētuge
Kokvor, tule on ta lōitse tähtsuseta...
jārgist

Hea rohi.

Dr. Juurikas on niisugune inimene, kes
ennast mingi hinna eest ääsel ei taha
eksitada lasta. Tema põlgab pikki jutuaajamisi
ja ääxella kōlinat kõigest hingest. Ühel ähtul,
kui ta wāwalt wōodi ali hütnud, kōlistati kō-
la. „Põleb ual midagi, wōi mōxspārast munda
eksitatakse?“ Hūsis ta wihaselt. „Pai, taktrihōra,
tulekahju pole mitte, aga minu paeg on rati
alla nulanud.“ – „Siis ütlege temale et ta
kassi järele nulan, ja jätke mind rahule.“
Hūlūdis taktrihōra ja pugis patjadesse.

Ainetel. Charles.

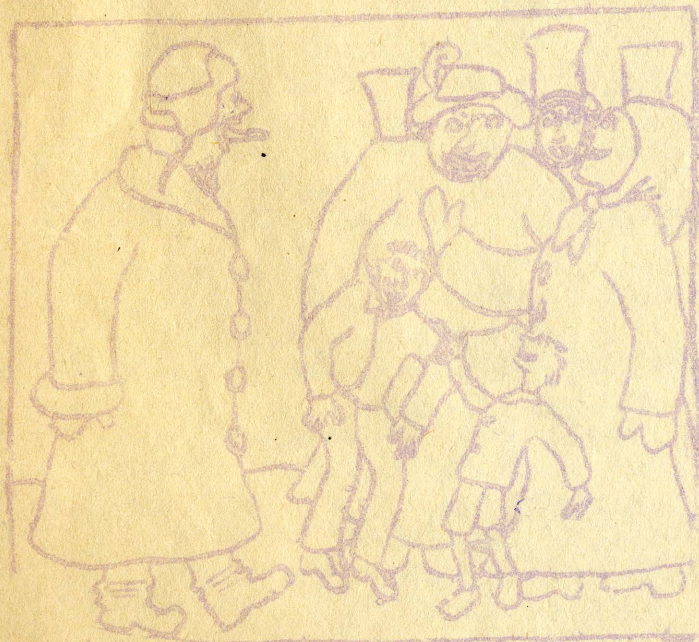
Mõlema külje peal.

Stord tellis kugi isand leinalindi kaup-
lust leinalindi, millel „Hinga rahus“
mõlema külje peal pidi seisma. Kaup-
mus lāitis saawi punniti paalt oma
arwamise järele. Telliya imestus ei almu-
mitte wāne, kui talle järgmisel päawal

ennalõnt anti, mille peal, „linga rahus
 kolme külge peal“ seis. Kinetil. Charles.

Paras tase.

Uuegi tohter oli kutsutud rihte linna
 haige juurde. Tänaval peatas teda üks
 kaupmies kinni, kes oli kuulnud oma rikkuse
 kui ka suure ihuse poolest. Ta tahtis nam-
 tada oma vasaupunkturmist tohtriga, et tema
 manvita arstiabi saada. — Kuid rahvas tõi

trü süs walu? Küssitah-
 der — „Rinnas, tahtis
 härra!“ — „Hm... Pan-
 ge silmad kinni!“
 Kaupmies pani silmad
 kinni — „Kõik aja-
 ge keel wälja!“ — Arsti-
 abi tarwita ja ajas
 sõnakuullikult keele

wälja, praegu surand arsinat. „Noh, nüüd

Enge lügetage, enne kui ma tiile ütlen...
 Kaupmies watas kannatlikult wäga kaua.
 Umbes weraad tunni pärast wõttis ta omale
 jalguist ja awas wähe üht silma. Oh, põrgus!
 Tema umber seisis terve hulk rahvast ja wõttis
 talle lahkumise surma, kust ulatas wäga suurt
 keel. Tohtri jäljed olid aga juba ammu ära-
 kustunud.

Amalite wamadus.

Hoid waidlusi õigustadlane ja arst oma ameti
 duse üle. Üks ütles, et tema oma on wanem, teine ütles,
 tema oma on wanem. — Eumene wõitluse sindi: mis
 kui Hain Abeli ära tappis? Wille õigustadlane
 „Olgu!“ Oli arsti wastu, aga üha on tahtnud
 põhjeldust, see oli esimene tõrjuline mõtlemine.

Kinetil. Charles.

Ruumimõistatus.

1	2	3
4	5	6
7	8	9

Antud ruumid, antud numbriid.
 — nii ümberpaigutada, et ruumid
 — ga näidatud sihtides lügedes
 saad 15. Lahendus jagamine 1/2.